

L'enigma dels sociosanitaris

El Centre Isabel Roig-Casernes, en el punt de mira

Imagina't que un dels teus familiars o amics més propers té un ictus o qualsevol altra malaltia de llarga durada. Sobreviu, la situació més perillosa ja ha passat. Ara només vols que aquella persona que ha sofert tant tingui les millors cures, la millor recuperació, que tingui un tracte digne. Qui no ho voldria? Des de l'obertura del Centre Sociosanitari Isabel Roig fa dos anys, les queixes dels pacients per una mala atenció han estat constants. Queixes informals, ja que la majoria no van presentar una queixa oficial al centre. Aquesta situació va arribar al seu punt àlgid quan Mari Carmen, filla d'un malalt, va decidir parlar a alguns mitjans de comunicació com el diari.es, el passat mes d'octubre. Va denunciar que el seu pare no havia estat atès de forma adient, li havia faltat suport a l'hora de menjar i rentar-se.

La gestió privada fa que el control per part dels organismes públics sigui gairebé nul

Després de la queixa formal, el pacient ha estat traslladat al sociosanitari de Cotxeres Borbó. Primer de tot cal saber què és un sociosanitari: un centre concertat gestionat per una empresa privada que rep diners de l'administració per tal d'ajudar en la recuperació dels pacients derivats d'hospitals públics. Desglosem els problemes que això representa.

La gestió privada fa que el control per part dels organismes públics sigui gairebé nul, és a dir, no sabem a on van a parar realment els diners que reben aquests organismes privats. Diverses empreses gestionen aquests centres, i això fa que no hi hagi una qualitat homogènia en el servei que s'ofereix. L'administració juga a la ruleta russa amb els pacients: potser un centre és correcte, potser l'altre centre no ho és, tot i representar el 23% dels llits totals a Catalunya.

12 Des del SAP Muntanya condemnen aquesta situació i volen una anàlisi exhaustiva en la despesa de diners públics.

Per una banda, no es controlen on van dirigits els diners; per l'altra, es redueix l'assignació als hospitals públics. Actualment, encara que un malalt necessiti una setmana per cicatritzar una ferida, els hospitals fan el seu trasllat al sociosanitari o al domicili en tres o quatre dies, perquè no disposen dels llits necessaris. Que un pacient arribi al sociosanitari amb infeccions a les ferides, o que en tingui d'obertes, són casos que anys endarrere no passaven.

Tornem al cas del Centre Isabel Roig. Blauclínic és l'ens gestor del centre, una empresa privada dedicada a oferir atenció sanitària. Tot i ser una entitat privada, té un conveni amb el Servei Català de Salut i ofereix serveis que no assumeixen els centres públics. El grup només treballa a l'àrea de Barcelona, i compta amb un total de 600 llits, un 40% dels quals se situen a Sant Andreu. El sociosanitari Isabel Roig, situat a les antigues Casernes de Sant Andreu, és força nou.

Tot i això, hi ha hagut canvis estructurals recentment. La direcció del centre va canviar a principis d'aquest any. Des del SAP Muntanya estan contents amb aquesta nova designació, ja que ha mostrat un tarannà propici al diàleg i a la millora del servei.

Com he esmentat abans, nombrosos pacients s'havien queixat del tracte rebut: la mala qualitat del menjar, la falta de recursos higiènics o la manca d'atenció als pacients més necessitats eren les crítiques més recurrents. Davant d'aquesta situació, el centre s'ha compromès a posar-hi solució.

Volien implementar mesures de control estrictes a l'hora de repartir les medicines i permetre la sortida dels pacients al carrer. A la vegada, han canviat el cuiner i l'equip de fisioteràpia. Són mesures que s'han rebut amb alegria, però caldrà veure si són suficients per garantir l'atenció digna als malalts. En l'última reunió entre el SAP Muntanya i la direcció es va acordar mantenir reunions bimensuals. Sembla que l'objectiu de millorar el servei sanitari als pacients és compartit per les dues parts. Caldrà veure com evoluciona.

Jaume Gil

